

Judikatūras krājums

Lieta C-574/16

**Grupo Norte Facility SA
pret
Angel Manuel Moreira Gómez**

*(Tribunal Superior de Justicia de Galicia
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Direktīva 1999/70/EK – *UNICE*, *CEEP* un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku – 4. klauzula – Nediskriminācijas princips – “Darba nosacījumu” jēdziens – Situāciju salīdzināmība – Pamatojums – “Objektīvu iemeslu” jēdziens – Pabalsts gadījumā, ja uz nenoteiktu laiku noslēgtais darba līgums tiek uzteikts objektīva iemesla dēļ – Mazāks pabalsts, kas maksājams gadījumā, ja izbeidzas uz noteiktu laiku noslēgtais daļējās atvietošanas (*relevo*) darba līgums

Kopsavilkums – Tiesas (virspalāta) 2018. gada 5. jūnija spriedums

1. *Sociālā politika – UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku – Direktīva 1999/70 – Darba nosacījumi – Jēdziens – Atlīdzinājums, ko darbiniekam maksā viņa darba līguma izbeigšanas gadījumā – Iekļaušana*

(Padomes Direktīvas 1999/70 pielikuma 4. klauzulas 1. punkts)

2. *Sociālā politika – UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku – Direktīva 1999/70 – Atšķirīgu attieksmi pamatojoši objektīvi iemesli – Jēdziens – Pabalsts gadījumā, ja uz nenoteiktu laiku noslēgtais darba līgums tiek uzteikts objektīva iemesla dēļ – Mazāks pabalsts, kas maksājams gadījumā, ja izbeidzās uz noteiktu laiku noslēgtais daļējās atvietošanas (*relevo*) darba līgums – Pieļaujāmība*

(Padomes Direktīvas 1999/70 pielikuma 3. klauzulas 1. punkts un 4. klauzulas 1. punkts)

1. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 41.–45. punktu)

2. 1999. gada 18. martā noslēgtā Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas iekļauts pielikumā Padomes Direktīvai 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par *UNICE*, *CEEP* un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, 4. klauzulas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru pabalsts, kas maksājams darba ņēmējiem, kuri nodarbināti saskaņā ar noteikta laika darba līgumiem, lai segtu darba stundas, kurās nestrādās daļēji pensionēties darba ņēmējs, tādiem kā pamatlietā aplūkojamais daļējas atvietošanas (*relevo*) līgums, beidzoties termiņam, uz kuru šie līgumi tikuši noslēgti, ir mazāks par pabalstu, kas tiek piešķirts pastāvīgiem darba ņēmējiem gadījumā, ja viņu darba līgums tiek uzteikts objektīva iemesla dēļ.

Proti, no pamatnolīguma 3. klauzulas 1. punktā ietvertās “noteikta laika darba līguma” jēdziena definīcijas izriet, ka šāda veida līgums beidz radīt savas sekas attiecībā uz nākotni, iestājoties tam piesaistītajam nobeiguma apstāklim, un šo nobeiguma apstākli var veidot konkrēta uzdevuma izpilde, konkrēta notikuma iestāšanās vai, kā tas ir aplūkojamajā lietā, noteikta termiņa iestāšanās. Tātad noteikta laika darba līguma puses jau no tā noslēgšanas brīža apzinās datumu vai notikumu, kas nosaka tā beigas. Šis nobeiguma apstāklis ierobežo darba attiecību ilgumu, nepastāvot nepieciešamībai līguma pusēm paust šajā ziņā savu gribu pēc minētā līguma noslēgšanas.

Turpretim uz nenoteiktu laiku noslēgta darba līguma uzteikšana kāda no Darba likuma 52. pantā minētajiem iemesliem dēļ pēc darba devēja iniciatīvas izriet no tādu apstākļu iestāšanās, kas nebija paredzēti līguma noslēgšanas datumā un kas izjauc darba attiecību normālo norisi. Kā izriet no šā sprieduma 55. punktā atgādinātajiem Spānijas valdības paskaidrojumiem un kā to būtībā uzsvērusi ģenerāladvokāte secinājumu 60. punktā, Darba likuma 53. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir prasīts izmaksāt atlaistajam darba ņēmējam pabalstu, kas atbilst 20 dienu izpeļņai par katru nostrādāto gadu, tieši tālab, lai kompensētu šo darba attiecību izbeigšanās, kas notiek šāda iemesla dēļ, neparedzamību un tātad kompensētu darba ņēmēja pieviltās cerības, kas viņam varēja būt šajā datumā attiecībā uz minēto attiecību stabilitāti.

Pēdējā minētajā gadījumā Spānijas tiesībās nav paredzēta nekāda atšķirīga attieksme pret noteikta laika darba ņēmējiem un salīdzināmiem pastāvīgajiem darba ņēmējiem, jo Darba likuma 53. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts maksāt darba ņēmējam likumisku pabalstu, kas atbilst 20 dienu izpeļņai par katru uzņēmumā nostrādāto gadu, neatkarīgi no tā, vai viņa darba līgums ir noslēgts uz noteiktu vai nenoteiktu laiku.

Šajos apstākļos tātad ir jāsecina, ka attiecīgi Darba likuma 49. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 53. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto pabalstu, kuru izmaksa iekļaujas pilnīgi dažādos kontekstos, atšķirīgais mērķis ir uzskatāms par objektīvu iemeslu, kas attaisno konkrēto atšķirīgo attieksmi.

(skat. 57.–61. punktu un rezolutīvo daļu)